

Israel dræbte endnu en læge og skød mod en fødevarekonvoj: Mobiliser for at stoppe folkemord

af Marcia Merry Baker (EIRNS) – 6. januar 2025

Folkemordet skrider frem. Under nattens israelske bombardementer af Gaza blev Dr. Thabat Saleem dræbt i sit hjem i Nuseirat-flygtningelejren i Wadi Gaza. Den 30-årige læge er specialist i nyfødte og har det seneste år arbejdet frivilligt på al-Aqsa Martyrs Hospital.

I går beskød de israelske styrker en konvoj med fødevarehjælp, som var forhåndsgodkendt af COGAT, Israels overvågningsorgan for Gaza-hjælp. I dag sendte World Food Programs direktør, Cindy McCain, en X-besked, der viser et skudhul gennem døren på et WFP-køretøj. »Helt uacceptabelt«, skrev McCain. »En WFP-konvoj, tydeligt markeret og med 8 teammedlemmer, blev beskudt af israelske styrker nær Wadi Gaza på trods af forudgående tilladelser. Humanitære organisationer er ikke et mål. Vi skal have sikker adgang for at kunne fortsætte med at levere livreddende hjælp.«

De samlede tal, som Gazas sundhedsministerium offentliggjorde i dag, viser, at i alt 45.854 palæstinensere er blevet dræbt og 109.139 mennesker såret i Israels folkemord siden 7. oktober 2023.

Der kommer flere initiativer fra time til time i mobiliseringen for at stoppe dette folkemord, men der er brug for meget mere. Der er især krav om at beskytte og løslade Dr. Hassam Abu-Safiya, som er blevet taget til fange, fængslet og

angiveligt tortureret siden den israelske ødelæggelse af Kamal Adwan-hospitalet den 27. december, hvor Dr. Safiya var direktør. Lørdag opfordrede Dr. Tedros Ghebreyesus, generaldirektør for Verdenssundhedsorganisationen, til øjeblikkelig løsladelse af Dr. Safiya. "Vi vil vedvarende opfordre Israel til at løslade ham. Vi gentager: Angreb på hospitaler og sundhedspersonale skal ophøre. Folk i Gaza har brug for adgang til sundhedspleje.« En talsmand for det tyske udenrigsministerium rapporterede i morges, at Tyskland opfordrer Israel til at give Internationalt Røde Kors adgang til Dr. Safiya.

Den internationale webbriefing i går, som Læger mod Folkekrab var vært for, får opmærksomhed og fremmer samarbejdet internationalt. For eksempel har Pressenza news offentliggjort sin egen [underskriftsindsamling] (<https://www.pressenza.com/2025/01/save-dr-hussam-abu-safia-before-he-dies-under-torture-in-israeli-prisons/>) for løsladelse af Dr. Abu-Safiya med titlen »Save Dr. Hussam Abu-Safiya Before He Dies under Torture in Israeli Prisons« (Red Dr. Hussam Abu-Safiya, før han dør under tortur i israelske fængsler).

Schiller Instituttet cirkulerer sin erklæring fra 5. januar, »Det er på høje tid, at folkekrabet stopper!«

Til Schiller Instituttets »erklæring til støtte for kravet fra Doctors Against Genocide (DAG) om, at det igangværende folkemord i Gaza må stoppe øjeblikkeligt«, kommer den fortsatte cirkulation af Schiller Instituttets nødrapport fra den 24. november: »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War«. Det 25 sider lange dokument giver mobiliseringen indhold til dialog og handling om prioriteter for fysisk økonomisk vækst for alle nationer og til udformning af den nye finansielle og sikkerhedsmæssige arkitektur for at tilvejebringe dette fremskridt.

I undersøgelsens afsnit med titlen »»0ase-planen« for

Sydvestasien: En verdensprioritet« starter kortet og materialet med den enkle forudsætning: "Der er to klasser af infrastruktur, som er yderst nødvendige for Sydvestasien: For det første, nødhjælp af enhver art for at redde liv – brændstof, vand, mad, husly, lægehjælp. For det andet er der brug for en omfattende række projekter til langsigtet forsyning af vand, strøm, boliger, sundhedspleje, uddannelse og kulturcentre for at opbygge den økonomiske platform for agroindustri og alle relaterede aktiviteter til velstand. Desuden har Sydvestasien, der ligger ved skillevejen mellem Afrika, Asien og Europa, brug for moderne højhastighedstransport... Opgaven er at opgradere ressourcegrundlaget og den produktive platform i alle henseender."

At forpligte sig til dette perspektiv om at opbygge det økonomiske fundament for alle nationale økonomier er det samme som at gribe ind for at stoppe folkedrabet.

Se på den produktionskapacitet, der lukkes ned i Vesten, eller som på anden måde går til spilde, og som i stedet bogstaveligt talt burde »arbejde på overtid« for at levere input til både akutte behov og langsigtede udviklingsprojekter i prioriterede områder, internationalt og hjemme. Landmænd i Frankrig tog i dag deres traktorer ud på motorvejene for at protestere mod regeringens og EU's politik, der ødelægger deres muligheder for at arbejde. Der er desperat brug for deres produktivitet og fødevareproduktion i den nuværende nødsituation med over 310 millioner mennesker verden over uden mad. For nogle uger siden demonstrerede stålarbejdere i USA for at protestere mod den forventede yderligere nedlukning af stålværkerne. Alligevel er der brug for deres produktion, ikke kun til at levere stål til hård infrastruktur og industri i projekter i udlandet, men også til at genopbygge den nedslidte nordamerikanske infrastrukturbase.

Perspektivet med gensidige fordele ved økonomiske samarbejdsforanstaltninger blev omtalt i dag i Afrika, hvor

den kinesiske udenrigsminister Wang Yi mødtes med lederne af Namibia, den første af fire nationer, han vil besøge (Republikken Congo, Tchad og Nigeria) på det 35. årlige besøg af en kinesisk topembedsmand i januar. Wang mødtes med præsident Nangolo Mbumba og med den valgte præsident Netumbo Nandi-Ndaitwah i dag. Han sagde, som rapporteret 7. januar af *Global Times*, at »Kina er villig til at tilbyde så meget støtte som muligt til Namibias økonomiske udvikling, hjælpe Namibia med at omdanne sine ressourcefordele til udviklingsfordele og gavn for dets folk, og arbejde sammen om at fremme deres respektive moderniseringsprocesser.«

I Schiller Instituttets nøderklæring, »for the Genocide To Stop!« understreges det, at »vi aktivt må gøre det gode.« Helga Zepp-LaRouche, leder og grundlægger af Schiller Instituttet, sagde på Den Internationale Fredskoalitions møde den 3. januar, at med hensyn til at stoppe folkedrabet, »må vi absolut gå videre med dette, men ikke stoppe der. For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der er folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som lægger et helt nyt system på bordet. Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre dette, eller hvor vi vil se, at verden kan blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.«

Næste møde i Den Internationale Fredskoalition er den 10. januar 2025.

Foto: WHO's direktør Cindy McCains beskyudte køretøj. Kredit: WFP X side

Schiller Instituttet: Det er på høje tid, at folkedrabet stopper!

af Dennis Small (EIRNS) – 5. januar 2025

Det haster med at få Schiller Instituttet til at tilslutte sig snesevis af organisationer og tusindvis af enkeltpersoner verden over, som støtter kravet fra Læger mod Folkedrab (DAG) om, at det igangværende folkedrab i Gaza skal stoppe øjeblikkeligt.

»De bevidste bombardementer af hospitaler, angrebene på sundhedspersonale og den systematiske ødelæggelse af lægehjælp må stoppes. Ikke endnu et barn skal lide, sulte, amputeres eller miste livet på grund af dette igangværende folkemord,« hedder det i DAG's seneste påtrængende appel. »Vi er syge af folkedrab,« siger de.

Disse læger og sundhedsarbejdere repræsenterer den bedste humanistiske tradition fra den hippokratiske ed, som i forlængelse heraf foreskriver for alle moralske personer, der vil hjælpe med at helbrede den menneskelige tilstand, at vi ikke må »gøre skade eller uretfærdighed« – men også antyder, at vi aktivt skal gøre det gode. Mens det meste af verden står og ser på i rædsel, mens endnu et folkemord udfolder sig for øjnene af os; mens NATO-regeringerne fører os til randen af atomkrig; holder de, der rejser sig og hæver stemmen mod disse Nürnberg-forbrydelser, gnisten i alles menneskelighed i live – og det er en kraft, der, hvis den styrkes og uddannes, kan sprede sig og gøre uoverskueligt godt i verden.

Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet,

opfordrede den 3. januar alle organisationer og enkeltpersoner til at forene deres kræfter for at stoppe det igangværende folkemord, i bemærkninger til det 83. ugentlige møde i Den Internationale Fredskoalition, som hun er initiativtager til:

“Jeg tror, at det er derfor, vi absolut skal gøre noget, men ikke stoppe her: For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der foregår folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som bringer et helt nyt system på banen. Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre det, eller hvor vi vil se, at verden kan blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.»

Schiller Instituttet tilbyder Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur « som et diskussionsoplæg til at fremme og uddybe denne proces.

Foto: Doctors Against Genocide Zoom-møde mod det igangværende folkemord i Gaza. Kredit: Læger mod folkedrab

Den Internationale Fredskoalition: Professionelle må lede kampen mod folkedrab

Ikke korrekturlæst

3. januar 2025 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche åbnede i dag det 83. ugentlige møde i træk

i Den Internationale Fredskoalition (IPC) med at forudsige opløsningen af den nuværende verdensorden i 2025, hvilket enten vil føre til verdenskrig eller et nyt paradigme. Hun advarede om, at den kommende præsident Trumps »America First«-dagsorden ikke løser problemet, fordi det kan føre til, at andre nationer følger trop og skaber mere konflikt. Vi har brug for et helt nyt paradigme, der sætter »den ene menneskehed« først.

Med en gennemgang af de nuværende konfliktzoner advarede Zepp-LaRouche om, at Ukraine ikke kan vinde i deres krig mod Rusland, selvom Vesten sender flere våben. De er ved at løbe tør for soldater. Ukrainerne er meget bevidste om, at de er blevet brugt som brikker i en stedfortræderkrig.

I Sydvestasien rapporterer Axios, at den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan diskuterede Irans atomprogram med præsident Biden, herunder muligheden for, at USA iværksætter et militært angreb på Iran. Zepp-LaRouche anbefalede videoen af den indiske historiker og journalist Vijay Prashad, »The Genocide in Gaza EXPOSED the West's Moral Collapse«. Hun konkluderede med vigtigheden af 2025 som et jubilæumsår, en mulighed for at indlede et nyt paradigme. Hun bekræftede, at Vesten må stoppe konfrontationen mod det Globale Syd (som er blevet til den Globale Majoritet), og læste de ni nationer op, som blev BRIKS-partnernationaler pr. 1. januar.

Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), talte om kong Herodes' bibelske massakre på de uskyldige. Han sagde, at intet land, og slet ikke USA, længere kan hævde at være det »enestående land«, efter at 500.000 børn blev dræbt af sanktionerne i Irak, og udenrigsminister Madeleine Albright proklamerede, at det var »det værd«. Vi skal ikke kun »ikke gøre skade«, vi skal også gøre det gode, insisterede han og læste et digt af den britiske forfatter Michael Rosen, »Don't Mention the Children«, skrevet efter at Israel havde forbudt

en radioudsendelse, der nævnte dræbte børn fra Gaza ved navn.

Dr. Nidal Jboor, medstifter af Doctors Against Genocide, sagde, at »en masseslagtning af børn har fundet sted i de sidste 15 måneder.« Vestmagternes medvirken til folkedrab vil få langsigtede konsekvenser, som vi alle må leve med. Israel hævder at udkæmpe en »krig«, men i krig bekæmper man hære, ikke skoler, hospitaler og klinikker. Jboor beskrev, hvordan Kamal Adwan-hospitalet blev brændt ned. Patienterne flygtede til et forladt hospital uden service. Hospitalets direktør, Dr. Hussam Abu Safiya, blev bortført og tortureret. Det israelske regime siger, at de ikke kan finde ham. Den amerikanske lægeforening og andre amerikanske medicinske institutioner har været tavse. »Vi råber dem op,« siger Jboor. »Mere end 20.000 børn er blevet slagtet af Israel.«

Dr. Mimi Syed, en akutlæge, der er født og uddannet i USA, er netop vendt tilbage fra Gaza, hvor hun arbejdede med akut behandling af voldsomt sårede børn. Hun stødte ikke på nogen militære operationer eller kombattanter på hospitalerne der. Hun beskrev »scener med kaos og fortvivlelse ... en ulidelig virkelighed.«

Fernando Garzón, leder af Ecuadorian-Palestinian Union, diskuterede betydningen af, at pave Frans har annonceret et jubelår, og hvordan de internationale finansielle institutioner ikke kun er ansvarlige for gælden, men også for konflikter som den i Gaza. Ecuador afviste med succes en stor del af sin offentlige gæld i 2008 under præsident Rafael Correa efter at have gennemført en detaljeret undersøgelse, der beviste, at gælden var »odiøs og illegitim«, hvilket resulterede i Correas politiske forfølgelse. IMF's og Verdensbankens »betingelsespolitik« skabte en skammelig situation, hvor »ekstern gæld blev til evig gæld.« Garzón var viceminister i den ecuadorianske regering, da den udsendte sin historiske gældsundersøgelse. Ecuador er et lille land, men har givet en meget stor lektion til verden i dag.

Diskussion og initiativer

Dr. Karamah Hawash-Kuemmerle, medstifter af Doctors Against Genocide, sagde, at folk føler sig syge af folkedrab, ikke fordi vi er skrøbelige, men fordi det er en unaturlig ting. »Det, der sker i Gaza, overgår alt, hvad vi kan forestille os,« sagde hun. Vi er desorienterede og deprimerede, lider af kronisk træthed, søvnforstyrrelser og mange andre symptomer, fordi vi er vidner til folkedrab. Vi bør ære læger, der kæmper for menneskeliv, ikke »læger, der siger, at hvis du taler om folkedrab, bliver du fyret.« Som svar på et spørgsmål svarede hun: »Behandlingen af sygdom fra folkedrab er at organisere sig for at afslutte folkedrab.«

Josephine Guilbeau, som har været i den amerikanske hær i 17 år og har fire børn, og som har arbejdet som efterretningsanalytiker og i dag er kommunikationsdirektør for Eisenhower Media Network, tog for nylig ordet i fuld uniform foran House Committee on Veterans' Affairs. »Som amerikaner vil jeg anerkende den smertefulde sandhed«, at USA har været medskyldig i folkemordet i Gaza, og «jeg er forpligtet til at holde min regering ansvarlig.« En anden gruppe, Taxpayers Against Genocide, lagde sag an mod Kongressen og beskyldte den for at hjælpe med at bevæbne det israelske militær i strid med »international og føderal lovgivning, der forbyder medvirken til folkedrab.« Guilbeau tilføjede, at vi har brug for, at universiteterne skaber platforme til at acceptere studerende, der står til at blive bortvist på grund af deres offentlige modstand mod folkedrab.

Zepp-LaRouche beklagede, at selv om man i hendes hjemland Tyskland for 80 år siden forpligtede sig til »aldrig mere« at tolerere folkedrab, så risikerer tyskerne nu at blive arresteret og fængslet for overhovedet at tale om det igangværende folkedrab i Gaza. »Jeg lover, at vi vil bruge disse hjerteskrærende historier til at mobilisere modstand mod dette folkedrab.«

IPC's ordstyrer Dennis Speed sagde, at mange mennesker »bekvemmt glemmer Aaron Bushnell«, en aktiv amerikansk soldat, der brændte sig selv i protest mod USA's medvirken til folkedrabet. Bushnell sagde: »Mange af os kan godt lide at spørge os selv: 'Hvad ville jeg gøre, hvis jeg levede under slaveriet? Eller under Jim Crow i Sydstaterne? Eller under apartheid? Hvad ville jeg gøre, hvis mit land begik folkedrab? Svaret er, at du gør det. Lige nu.«

John Steinbach, medstifter af Hiroshima-Nagasaki Peace Committee, sagde, at det officielle dødstal i Gaza på 46.000 kun tæller de mennesker, der er blevet identificeret. Et konservativt skøn fra seks måneder siden, foretaget af det britiske lægetidsskrift *The Lancet*, giver et faktisk dødstal på 186.000. Det er en fejltagelse at se Israel som en, der »påvirker den amerikanske regering«: Israel, ledet af Meir Kahanes tilhængere, gennemfører den amerikanske regerings politik.

Dr. James Cobey, en berømt ortopædkirurg, der har gjort tjeneste i Gaza mange gange, havde for 30 år siden ført kampagne for at forbyde landminer og fået støtte fra American Medical Association, sagde, at vi er nødt til at få AMA til at modsætte sig det nuværende folkemord.

IPC's ordstyrer Dennis Small bemærkede, at den hippokratiske ed ikke er opfyldt ved blot at afvise at gøre skade; man skal aktivt gøre det gode – ligesom det ikke er nok at afvise gælden. Det skal følges op af udstedelse af produktiv kredit til reel vækst og udryddelse af fattigdom. Dr. Jboor var enig og beklagede det medicinske samfunds tavshed. Han sagde, at hans organisation forsøger at kopiere studenterbevægelsens indsats på universiteter i hele USA.

Zepp-LaRouche sluttede af med at sige, at mange tyskere for 80 år siden kunne hævde, at de ikke kendte til de grusomheder, som deres regering udførte. Mennesker, der lever i dag, med allestedsnærværende mediedækning af det igangværende

folkemord, har ingen sådan undskyldning. »Vi kan skamme os over de mennesker i dag, som nu ved det og lader som om, de ikke ved det.« [eir]

Gør en ende på systemet med folkemord i 2025

Ikke korrekturlæst

af Megan Dobrodt (EIRNS) – 04. januar 2025

På et møde i FN's Sikkerhedsråd om situationen i Gaza fredag den 3. januar sagde Dr. Tanya Haj-Hassan, læge ved Medical Aid for Palestinians, om sundhedspersonalet i Gaza: »De fortæller os, at de er skydeskiver, fordi de er sundhedspersonale – at det at bære kittel og hvid kittel er som at bære en skydeskive på ryggen. Jeg havde aldrig troet, at international lov eller menneskerettighedsinstitutioner ville tillade, at 2 millioner mennesker blev låst inde i et bur og systematisk massakreret... Jeg taler til jer i dag i vantro over, at alle vores gentagne, førstehånds og fuldstændig fordømmende vidnesbyrd stadig ikke har bevæget verden til meningsfuld handling.«

Den samme pointe blev fremsat på et møde i Den Internationale Fredskoalition (IPC) den 3. januar af Dr. Nidal Jboor, som sagde, at hans organisation, Doctors Against Genocide, var den første til at kalde det, der sker i Gaza, for et folkemord – et medicinsk folkemord – og at hvis amerikanske borgere ikke holder op med at tolerere masseslagtingen af børn i deres navn, et forræderi mod selve USA, sætter vi selve USA's skæbne på spil.

Skæbnen for børnelægen og lederen af Kamal Adwan-hospitalet i

det nordlige Gaza, Dr. Hussam Abu Safiya, som nægtede at forlade sine patienter, da den israelske hær evakuerede og ødelagde hans hospital, er foruroligende usikker. Abu Safiya bliver stemplet som terrorist af den israelske regering, og han er fortsat i israelsk varetægt med stor sandsynlighed for at blive tortureret og måske lide samme skæbne som mange andre palæstinensiske fanger, der er blevet »væk«.

Og hvad er skæbnen for den person, der ignorerer, tolererer og derfor er medskyldig i en sådan unaturlig tilstand blandt mennesker?

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, har opfordret alle sansende mennesker til ikke at lukke øjnene for, hvad disse læger har rapporteret – men til at handle for at tvinge det til at stoppe.

På IPC-mødet den 3. januar placerede hun folkedrabet i Gaza i en bredere strategisk sammenhæng: »Jeg tror, at det er derfor, vi absolut skal gøre noget ved det, men ikke stoppe der: For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der er folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som lægger et helt nyt system på bordet. Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre det, eller hvor vi vil se, at verden måske ender med at blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.«

Schiller Instituttet vil udsende en erklæring om dette emne i løbet af de næste 24 timer. Par det med brevet fra Læger mod folkedrab, »Ikke endnu et barn, ikke endnu et hospital«, som opfordrer sundhedspersonale og ledere til at udstede erklæringer mod angrebene på sundhedsvæsenet og børn i Gaza og mobilisere.

Det er ikke tid til at lade som om, at vi kan fortsætte med at gøre, som vi plejer; ikke alene har tusindvis af uskyldige

mennesker brutalt mistet livet, men hvis vi ikke reagerer for at stoppe en sådan rædsel, der finder sted ved højlys dag for øjnene af verden, er vi også døde, selv om vores kroppe måske fortsætter med at leve.

Folkemordet i Gaza er blot den tydeligste og mest åbenlyse manifestation af det igangværende kollaps af en meget farlig imperialistisk verdensorden. I sin introduktion til IPC-mødet sagde Zepp-LaRouche: »[V]i er ved at nå et beslutningspunkt, hvor der i dette år, som lige er startet for et par dage siden, efter al sandsynlighed vil komme et brudpunkt. Enten en frygtelig katastrofe i form af, at en af de to regionale krigskriser kan udvikle sig til en global krig – den fare er meget reel; men det kan også være, at et nyt paradigme opstår, og at vores mobilisering lykkes med at katapultere menneskeheden ind i en mere human måde at forholde sig til hinanden på blandt verdens nationer. Begge muligheder er meget tæt på.«

Sandheden i hendes udsagn kan ses i den seneste udvikling.

Nytårsdag skete der to voldelige hændelser i USA, i New Orleans og Las Vegas, som en ekspert korrekt identificerede som konsekvensen af årtiers imperialistisk og moralsk uforsvarlig krigsførelse – volden vender hjem til USA. Industrien i USA og Europa, især Tyskland, er i frit fald; i en rapport fra *Handelsblatt* Research Institute fra 1. januar hedder det, at »den tyske økonomi befinder sig midt i den største krise i efterkrigstiden.« Den afgående Biden-administration ser ud til at gøre alt for at skabe et krigsscenario for den kommende præsident Trump, når den åbner sluserne for nyt våbensalg og donationer til Israel og Ukraine.

På den anden side stræber langt de fleste nationer i verden efter udvikling og frihed fra kolonialismens vilkår. Ni nationer blev officielt partnere i BRIKS den 1. januar, et partnerskab, som en leder i Global Times påpeger, »undgår

nulsumsspil mellem stormagter og tilbyder et mere inkluderende paradigme for internationale relationer. Det er denne inklusivitet, der har fået mange lande fra det Globale Syd til at skynde sig at ansøge om medlemskab af BRIKS-familien. ... Gennem BRIKS-plattformen kan det Globale Syd frigøre sig fra det traditionelle geopolitiske pres om at »vælge side« og stræbe efter større selvstændighed i en multipolær verden.

Folk i Vesten har et valg at træffe: Skal vi vedvarende udholde strabadserne ved den imperiale verdensordens sammenbrud og »bære de sygdomme, vi har«, endda til atomar udslettelse? Eller skal vi droppe systemet og tilslutte os det nye paradigme?

Det ville være så nemt for USA at holde op med at opføre sig som verdens hersker og i stedet samarbejde med andre nationer om udvikling. »Jeg synes, det er en lovende situation,« bemærkede Helga Zepp-LaRouche til IPC-mødet. »Jeg tror, at hvis vi kan overbevise Vesten, de europæiske lande og USA, om, at de bør og skal stoppe konfrontationen med det Globale Syd, som er blevet til den Globale Majoritet, og samarbejde i et nyt paradigme og genopbygge de krigshærgede regioner, så er det den eneste måde, vi virkelig kan sikre freden på. Vi opfordrer alle mennesker i verden til at gå sammen med os om at gøre år 2025 til året for en sådan forandring.«

Schiller Instituttets rapport »Development Drive Means Billions of New Jobs, No Refugees, No War« giver en køreplan for at gøre netop det.

Foto: Tanya Haj Hassan (på skærmen), læge ved Medical Aid for Palestinians (MAP), taler til Sikkerhedsrådets møde om situationen i Mellemøsten, herunder det palæstinensiske spørgsmål. FN Foto: Loey Felipe

Den Internationale Fredskoalitions møde #83, fredag den 3. januar 2025

Ikke korrekturlæst

[HZL] [AMB] [SSU]

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 83. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres ordstyrer i dag sammen med Dennis Small og Dennis Speed, som vil være ordstyrere sammen med mig. Vi oprettede dette forum for 83 uger siden for at forene fredsbevægelsen i hele verden, der som sagt har været meget dysfunktionel. Der har været en masse infiltration fra fjender mod fred for at gøre den dysfunktionel. Så vi ønskede at skabe denne mulighed for folk fra venstrefløj, højrefløj, alt derimellem, fra alle nationer; hvis du er for ægte fred, så er du velkommen her. Vi ønsker at koordinere vores aktiviteter rundt om i verden for at få den størst mulige effekt.

Så vi ved, at dette er en meget vigtig mission og et meget vigtigt mål, og ikke det nemmeste at gøre, men det vigtigste at gøre lige nu; især når vi står over for en atomar verdenskrig og et forfærdeligt folkemord, der udfolder sig i Gaza. Vi har samlet en række paneldeltagere, som i dag er meget specielle. Vi har Doctors Against Genocide, mange læger, der har været i Gaza, som vil slutte sig til os i dag og diskutere deres aktiviteter; men også et generelt overblik over, hvad der sker i verden politisk med hensyn til den politiske situation og krigssituationen.

Til at starte os i dag har vi Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at sætte os i gang. Værsgo

at gå i gang, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen, lad mig byde jer alle sammen velkommen. Jeg tror, at de fleste mennesker i verden er klar over, at vi er ved at nå et beslutningspunkt, hvor der i dette år, som lige er startet for et par dage siden, efter al sandsynlighed vil komme et brudpunkt. Enten en frygtelig katastrofe i form af, at en af de to regionale krigskriser kan udvikle sig til en global krig – den fare er meget reel; men det kan også være, at der opstår et nyt paradigme, og at vores mobilisering lykkes med at katapultere menneskeheden ind i en mere human måde at forholde sig til hinanden på blandt verdens nationer. Begge muligheder er meget tæt på.

Jeg tror, at vi i 2025 helt sikkert vil opleve en opløsning af den globale orden, som den har eksisteret, især i de sidste 40 år, og det er den opfattelse, som Fyodor Lukyanov, der er chefredaktør for den russiske publikation {Global Affairs}, har. Jeg rapporterer det her, fordi jeg synes, det er en interessant vinkel at se verden fra. Han siger, at den periode, der startede for 40 år siden, da Gorbatsjov blev generalsekretær for Sovjetunionens Kommunistiske Parti, blev kombineret med Ruslands ønske om at åbne sig mod Vesten og blive en del af det. Og hele den periode er nu slut, og jeg tror, at det for mange opmærksomme iagttagere allerede stod klart, at der var sket et strategisk skift, da det historiske møde fandt sted mellem præsident Xi Jinping og præsident Putin den 4. februar 2022, hvor de indgik et dybt partnerskab mellem Rusland og Kina. Det, vi har set siden, er en acceleration af antallet af lande, der er blevet medlem af BRIKS, og som er i gang med at skabe et nyt økonomisk system. Desværre betragtes dette af nogle i Vesten som endnu en grund til at fremskynde krigshandlingerne.

Det er klart, at når præsident Trump snart er præsident i Det Hvide Hus, og han har proklameret »America First«, så løser det ikke problemet i sig selv. Måske for nogle mennesker i det republikanske parti, men helt sikkert ikke på verdensplan, for

hvis alle vedtager sloganet »Mit land først, mig først«, så efterlader det stadig verdensordenen i uorden med mange multipolære, men geopolitisk modstridende nationer. Og det kan ikke være det, der skal opnås, men vi er nødt til at tale om et helt nyt paradigme, som sætter menneskeheden først.

Hvis man ser på de to regionale kriser – for det første har den russiske udenrigsefterretningstjeneste, SVR, netop udsendt en erklæring om, at de vestlige eliter har konkluderet, at den ukrainske militæroperation meget snart vil kollapse. At endda selvom Vesten sender mange flere raffinerede våben, vil det ikke være nok til at holde frontlinjen oppe; af den simple grund, at Ukraine er ved at løbe tør for uddannede, dygtige soldater. Det faktum, at de for nylig har sænket mobiliseringsalderen til kun 18 år, har ført til en situation, hvor mange mennesker deserterer med deres familier, og nabolandene forventer nye bølger af flygtninge. Alle ser nu en sådan mobilisering som en enkeltbillet til frontlinjen, hvorfra man ikke vender tilbage.

Det er meget tydeligt, at ukrainerne sandsynligvis allerede er meget bevidste om, at de er blevet brugt som en brik i en stedfortræderkrig, hvor deres skæbne ikke betyder noget. Der er også klare meldinger om, at Vesten er klar over, at denne krise er eksistentiel for Rusland, og at de derfor under ingen omstændigheder vil give sig. Nogle kilder rapporterer endda, at når de bliver spurgt: »Er du klar over, at dette kan føre til brug af atomvåben?« De siger: »Ja, selvfølgelig. Det har vi taget højde for.«

I mellemtiden har BlackRock og andre som Cargill og andre lignende virksomheder opkøbt store mængder frugtbar ukrainsk jord, og det er bestemt ikke en lykkelig situation under de nuværende omstændigheder for Ukraine. Den situation har stadig potentiale til at komme helt ud af kontrol. Vi befinder os i en rundkørsel, for det er meget sandsynligt, at når Trump kommer til, vil han forsøge at opnå en aftale om Ukraine-krisen. Men det efterlader lidt mindre end tre uger, hvor der

kan ske en masse ting.

Den anden regionale krise, som har potentiale til at føre til en endda større atomkrig, er naturligvis Sydvestasien. Richard Nephew, som er seniorforsker ved Columbia University, har lige skrevet en artikel i Foreign Affairs, hvor han siger, at han mener, at Iran bør forhandle med USA eller få deres atomanlæg bombet. Og hvis Iran ikke går med til at forhandle om disse atomanlæg, vil USA ikke have andet valg end at tage den militære løsning i brug. Nu rapporterer Axios, at Jake Sullivan tilsyneladende allerede for flere uger siden skulle have diskuteret med præsident Biden, hvad der skulle gøres ved de iranske atomanlæg. Topmedarbejderne skulle have rapporteret om to tendenser. På den ene side en acceleration af det iranske atomprogram, som Iran forsøger at fremskynde; det er ikke bekræftet, men det er, hvad der står i denne artikel. Og på den anden side en svækkelse af Iran på grund af Syriens kollaps, angrebene på Hizbollah og angrebene på Yemen. Og derfor ville muligheden være der, fordi Iran er svækket.

Det forlyder også, at de seneste forsøg på at forhandle om en våbenhvile endnu en gang ikke fører til noget, fordi Netanyahu – som han har gjort mange gange tidligere – bare har ændret reglerne og gjort det sværere. Så der er ingen våbenhvile i sigte, mens den absolut brutale krig mod hospitalerne i Gaza fortsætter ufortrødent og fuldstændig ignorerer WHO's opfordringer til at stoppe dette.

Jeg har ikke haft tid til at forberede dette godt, men jeg vil foreslå, at alle læser eller lytter til en video af en indisk forfatter, Vijay Prashad, som efter min mening giver en ekstremt præcis rapport om, hvad effekten vil være af Vestens ligegyldighed over for dette folkemord. At det allerede har ødelagt det kollektive Vestens omdømme fuldstændigt, og at det har strategiske konsekvenser, hvilket jeg har sagt i lang tid. Nogle mennesker i Vesten synes måske, at denne kommentar er radikal, men jeg er helt sikker på, at det er den generelle tendens i det Globale Syd, og det bør folk i Vesten tage

hensyn til.

Lad mig slutte med en mere positiv bemærkning, og det er, at pave Frans har valgt juletiden til at annoncere, at år 2025 også er et jubelår i kirkens tradition, som hvert 25. år har et år, hvor al gæld skal eftergives. Det er en gammel tradition, og paven argumenterer helt følelsesmæssigt for, at ingen person, ingen familie, ingen nation skal knuses under byrden af afskyelig gæld. Kardinal Zenari, som har været Vatikanets nuntius i Damaskus siden 2008, har også udsendt en påtrængende opfordring til verden om ikke at holde fast i sanktionerne af hvilken som helst grund, men i lyset af den syriske befolknings helt afgrundsdybe situation at komme i gang og starte genopbygningen for alvor ved at henvise til pave Paul VI's ord om, at det nye navn for fred er udvikling. Det har været Schiller Instituttets slogan i mange, mange år.

Så jeg synes, det er en lovende situation, og vi vil gerne sige, at vi annoncerer en kampagne fra Schiller Instituttet for at bruge dette jubilæumsår til at vække kirkeledernes samvittighed, ikke kun den katolske kirkes, men alle religiøse ledere i verden, til at handle sammen, så folkemord straks må stoppes, og et nyt paradigme må sættes på verdens dagsorden. Som sagt ændrer verden sig meget hurtigt, og lad mig derfor lige læse navnene op på de lande, som netop er blevet medlem af BRIKS – 13 nye lande: Hviderusland, Bolivia, Cuba, Indonesien, Kasakhstan, Malaysia, Thailand, Uganda og Usbekistan, som pr. 1. januar nu også er officielle BRIKS-medlemmer. Og mange flere står i kø. Så jeg tror, at hvis vi kan overbevise Vesten, de europæiske lande og USA om, at de bør og skal stoppe konfrontationen med det Globale Syd, som er blevet den Globale Majoritet, og samarbejde om et nyt paradigme og genopbygge de krigshærgede regioner, så er det den eneste måde, vi virkelig kan sikre freden på. Vi opfordrer alle mennesker i verden til at gå sammen med os om at gøre år 2025 til året for en sådan forandring.

Bemærkninger under diskussionen som svar til Læger mod

folkedrab og Josephine Gilbo, tidligere U.S. Army All Source Intel-analytiker:

Som tysker må jeg sige, at der gik meget igennem mit hoved, for for 80 år siden var der en forpligtelse i Tyskland, som sagde »Aldrig mere«. Jeg tror, at jeg vil forpligte mig til at bryde igennem denne utrolige ligegyldighed, som er blevet indført i Tyskland, hvor man ikke engang må nævne ordet »folkedrab«. Hvis man siger, at amerikanerne eller de amerikanske institutioner er medskyldige, kan jeg desværre – desværre – ikke tale tyskerne fri for den samme anklage. Derfor kan jeg kun give det absolutte løfte, at vi fra IPC og Schiller Instituttet vil bruge disse hjerteskrærende historier, som alle I vidner fra Gaza fortalte os, til at sikre, at hver eneste læge, hvert eneste hospital, hver eneste advokat, hver eneste diplomat, alle vi kan mobilisere, at vi virkelig bruger det vidnesbyrd, I lige har givet, og sørger for, at vi skaber en bevægelse på verdensplan, der er stærk nok til at stoppe dette på kort sigt. Et umiddelbart fokus er naturligvis det kommende Trump-team, og vi vil absolut forsøge at hjælpe, hvor vi kan, med at få det til at ske.

Afsluttende bemærkninger:

Det eneste, jeg kan tilføje, er, at når jeg tænker på diskussionen, så skete der noget i Tyskland under nationalsocialismen, som måske var lige så slemt; det er svært at sammenligne. Men forskellen var, at folk med en vis ret kunne hævde, at de ikke vidste det. Måske vidste nogle det, men langt størstedelen af befolkningen vidste det ikke. Jeg tror ikke, man kan sige det samme i dag, for ud over det, der blev sagt her, har mange af grusomhederne været vist på tv, så folk kunne se det hjemme i stuerne. Og med det vidnesbyrd, vi hørte i dag, tror jeg absolut, at vi kan sørge for, at denne opfattelse af ikke at vide, hvad der blev nævnt – som jeg ved stadig er tilfældet, fordi nogle mennesker bare ikke vil se det, og derfor lukker de øjnene. Men jeg tror, at vi nu har ammunitionen til at ændre det. Så jeg vil bare tilføje til de

mange tiltag, der blev foreslået, at vi virkelig bør henvende os til alle podcastere, alle de mennesker, der driver platforme på alternative medier – på YouTube, sociale medier, alle mulige kanaler – at vi virkelig beder dem om også at præsentere og sende dette.

På den måde kunne vi meget hurtigt skabe et internationalt publikum, som ikke længere kan overses af de såkaldte mainstream-medier. Jeg tror, at hvis vi gør det på en koordineret måde, kan vi udskamme de mennesker, som nu ved det, men som lader som om, de ikke ved det, og siger, at de er de gode, og at enhver, der bringer det på bane, er antisemit, og dermed skifte side af skammen. Jeg tror, det er derfor, vi er nødt til at gøre noget ved det, men ikke stoppe der: For tænk på Sudan, tænk på Yemen, tænk på Haiti. Der er folkedrab, og det er en del af dette system, og derfor er vi nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som lægger et helt nyt system på bordet.

Jeg tror, at 2025 er det år, hvor det enten vil lykkes os at gøre det, eller hvor vi vil se, at verden kan blive sprængt i luften. Så det er en meget stærk motivation til at gøre alt, hvad vi kan.

**Frihed fra belastende gæld,
frihed til at vokse: Den
naturlige lovs moralske
autoritet**

Ikke korrekturlæst

af Jason Ross (EIRNS) – 02. januar 2025

I sit årlige Angelus-nytårsbudskab opfordrede pave Frans de rige lande til at lette de fattigste landes gældsbyrde. »Den første til at eftergive gæld er Gud, som vi altid beder ham om, når vi beder Fadervor...« sagde han. »Og jubilæet beder os om at udmønte denne tilgivelse på et socialt plan, så ingen person, ingen familie, ingen befolkning bliver knust af gæld.«

Pavens udsending i Damaskus kom med en lignende opfordring i forbindelse med den syriske genopbygning. »Det internationale samfund reagerer forsigtigt på de fine løfter fra Syrien; men hvis det betyder, at det vil vente endda længere med at yde støtte og ophæve sanktionerne, så siger jeg nej!« sagde kardinal Zenari. ”Jeg har en vigtig anmodning til det internationale samfund: Kom i gang med at arbejde i Syrien! Dette er en meget, meget skrøbelig fred for Syrien, et meget skrøbeligt øjeblik.”

Hvordan kan »et Syrien, der er ødelagt, med en kollapsende økonomi, med beskadiget infrastruktur, hvor halvdelen af hospitalerne ikke fungerer, med ødelagte skoler, hvor folk sulter, uden elektricitet«, finde fred? »Hvis vi vil have fred i Syrien, er vi nødt til at sikre udvikling! *Det nye navn for fred er udvikling*, for at hjælpe Syrien med at stå på egne ben og gå.« (Understregning tilføjet.)

Der er påtrængende behov for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden, et jubilæum for at befri de fattige fra knusende afskyelig gæld og for at sætte alle fri til at udvikle sig og vokse. Det betyder, at der skal gøres op med den grønne ideologis tyranni, som blokerer for udvikling, forkorter levetiden, gør elektricitet upålidelig og ubetalelig og fremmer en kultur, hvor den smukke menneskeart betragtes som en vederstyggelighed, en usund afvigelse i den ellers ideelle natur. Det betyder at befri verden fra forsøget på tyranni fra en angloamerikansk elite, der er opsat på at opretholde en hegemonisk unipolær verden – en umulig opgave,

men en opgave, der kan sænke hele planeten, når den kuldsejler.

På den måde gør USA nar af det råd, som John Quincy Adams gav for to århundreder siden:

»Hvor som helst frihedens og uafhængighedens fane er blevet eller vil blive udfoldet, der vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være,« sagde udenrigsminister Adams til kongressen i 1821. »Men hun tager ikke til udlandet for at finde monstre, som hun kan ødelægge.« USA er »den, der ønsker frihed og uafhængighed for alle,« sagde han, men »hun ved godt, at hvis hun en gang melder sig under andre faner end sine egne ... vil hun involvere sig ... i alle de krige om interesser og intriger, om individuel griskhed, misundelse og ambition, som antager frihedens farver og tilraner sig dens standard.« (Understregning tilføjet.)

Kan USA vende tilbage til hans vision? »Amerikas ære er ikke herredømme, men frihed. Hendes march er sindets march. Hun har et spyd og et skjold, men mottoet på hendes skjold er: Frihed, uafhængighed, fred. Dette har været hendes erklæring.«

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche skriver i sit værk fra 2002 »Fortsæt den amerikanske revolution!« :

Dette naturretlige princip betyder, at ingen regering har moralsk autoritet til at regere, medmindre den er effektivt forpligtet til at fremme den generelle velfærd for hele sin befolkning og denne befolknings efterkommere. Ingen regering har moralsk autoritet til at lede andre nationer, medmindre den er lige så nidkært optaget af den generelle velfærd i nationernes samfund som af sin egen. Denne regeringskvalitet, det generelle velfærdsprincip, som blev vedtaget som den grundlæggende forfatningslov i USA i præamblen til den føderale forfatning, definerer den eneste moralske regeringsform. Det er en styreform, som har afvist vederstyggeligheder som Romerriget; hvorimod nutidens

amerikanske utopister, som Zbigniew Brzezinski og Samuel P. Huntington, baserer deres perverterede model for soldat og stat på deres hensigt om at etablere en styreform med dyr, der regerer over jaget eller opdrættet menneskekvæg.

Vi er ikke dyr, vi er ikke kvæg. Tiden er inde til, at menneskeheden forlader sin ungdom.

Deltag i diskussionen om jubilæet for den afskyelige gæld og vejen til en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur i Den Internationale Fredskoalitions drøftelser.

Foto: Vatikanstaten. Pave Frans har erklæret 2025 for et jubelår. CC/Alex Proimos

Retfærdighed og Jubelåret

af Dennis Speed (EIRNS) – 2. januar 2025

Under nytårsdagens dialog, »2025: Atomar undergang eller nyt paradigme«, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche holdt med et tysk publikum, fik hun selskab af Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS). Mod slutningen af denne brede diskussion, under en drøftelse af nomineringen af Tulsi Gabbard som den potentielle Trump-administrations direktør for den nationale efterretningstjeneste, blev spørgsmålet om en påtrængende afsløring af den stadig undertrykte sandhed om sager lige fra mordet på præsident John F. Kennedy og præsidentkandidat Robert Kennedy til de virkelige agenter bag ødelæggelsen af Nord Stream 2-rørledningen diskuteret.

En deltager spurgte: »Kan frifindelsen af Lyndon LaRouche

bringe krigstrommerne til tavshed?« For dem, der ikke ved det, har økonomen, statsmanden og den ottedobbelte amerikanske præsidentkandidat Lyndon H. LaRouche fra årene før sin første valgkampagne i 1976 til sin død i 2019 været mål for et ulovligt og kriminelt angreb fra flere agenturer i den britiske og amerikanske regering. Dette blev intensiveret efter hans vellykkede organisering af den politik, som præsident Ronald Reagan bekendtgjorde den 23. marts 1983 som det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), formuleret for, med den tidligere præsident Reagans ord, at »gøre atomvåben impotente og forældede.«

LaRouche blev i sidste ende fængslet for denne politik gennem juridisk »lynjustits«, som USA's tidligere justitsminister Ramsey Clark i et brev den 26. april 1995 til daværende justitsminister Janet Reno karakteriserede som »en bredere vifte af bevidst og systematisk embeds- og magtmisbrug over en længere periode i et forsøg på at ødelægge en politisk bevægelse og leder, end nogen anden føderal retsforfølgelse i min tid eller så vidt jeg har kendskab til.« På trods af at, som Clark sagde: »Tre domstole har nu fordømt ministeriets adfærd i denne retsforfølgelseskampagne. Resultatet har været et tragisk justitsmord, som på nuværende tidspunkt kun kan rettes op ved en objektiv gennemgang og modig handling fra Justitsministeriets side,« skete der aldrig en sådan korrigerende handling. Det var denne lynjustits mod LaRouche, der gik forud for Russiagate, og som efter LaRouche-sagen er den største løgn i USA's historie – en løgn, der endnu kan kaste verden ud i atomkrig. Dette bør afsløres for det amerikanske folk.

At sætte samvittighedsfanger fri og sætte sindet fri hos de borgere i den transatlantiske verden, der er fængslet af løgnene fra det, Winston Churchill kaldte »sindets imperium«, er den nødvendige opfattelse af retfærdighed, der må gennemsyre ideen om jubilæumsåret. Vi er netop trådt ind i det i dag, og det er ikke for tidligt. Efter at pave Frans havde

åbnet det kristne jubelår 2025 med det traditionelle »bank på døren« i Peterskirken i Rom før jubelåret – som et symbol på »at gå gennem kristendommens dør til en »ny tid« – besøgte han tre andre basilikaer og derefter kapellet i Roms Rebibbia New Complex-fængsel, hvor han også åbnede døren og »inviterede alle fanger til at se på fremtiden med håb og en fornyet følelse af tillid«. Det er aldrig sket før i ceremoniens hundredårige historie.

Pavens seneste udtalelser er blevet udsat for særlig hård kritik fra Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations: »Vi værdsætter og deler Deres bekymring for uskyldige civiles lidelser og Deres ønske om at sprede fred og medfølelse i hele verden. Men udtalelser De har fremsat, som: 'I går blev børn bombet. Det er grusomhed, det er ikke krig', tjener kun til at fordreje Israels legitime militære kampagne og give næring til antisemitisme og uretfærdige angreb på den jødiske stat.« Men paven havde blot sagt sandheden. »Og med smerte tænker jeg på Gaza, på så megen grusomhed, på børnene, der bliver beskudt med maskingeværer, på bombardementerne af skoler og hospitaler. Hvilken grusomhed!« sagde Frans ved sin søndagsmesse den 22. december.

For dem, der vil forstå den sande mening med jubilæet – ligesom med den sande mening, ja, med julen – anbefales Beethovens opera *Fidelio*, især i disse første dage af det, der skal være et nyt år for menneskeheden. Med ordene fra operaens fælles helt, den politiske fange Florestan, i hans store arie; »Jeg vovede at sige sandheden, og lænker var min belønning ... Jeg led med glæde al smerte/ endda hvis det betød en elendig afslutning på min vej. Villigt bærer jeg mine pinsler ... jeg har gjort min pligt.«

Uretfærdig fængsling, eller truslen om det, hvad enten det er for at forhindre læger og medicinsk personale i at redde liv i Gaza; eller for at forhindre samvittighedsfulde mænd og kvinder i forskellige nationer i at tænke, sige, skrive og handle på det, de tror på; eller for at forhindre kandidater

som Lyndon LaRouche, den mest vedholdende præsidentkandidat i amerikansk historie, i at ændre USA's retning, kan besejres, kan omstødes af den sande opfattelse af jubilæet. I den hebraiske tradition med sabbatår, hvor hvert syvende år efterfølges af jubelår, er jubelåret det 50. år i slutningen af syv gange syv cyklusser. Slaver og fanger skulle sættes fri, jord skulle gives tilbage, og gæld skulle eftergives.

Jubelåret fandtes også i lovene fra Solon af Athen, en af Grækenlands største digtere, som i 595 f.v.t., foruden ovenstående, erklærede, at

»Dette befaler min sjæl mig at lære athenerne:

En dårlig forfatning bringer borgerlig uro,

Men en god bringer orden og sammenhæng,

Når den lægger lænker om forkerte handlinger.

Den udjævner det ujævne; den kontrollerer grådighed, dæmper hybris,

Og visner frugterne af hensynsløse impulser.

Den retter op på skæve domme og gør dem lige,

Blødgør arrogante handlinger, standser oprørske handlinger,

Og gør en ende på galden fra alvorlige stridigheder. Og således under den,

bliver alt for menneskeheden helt og klogt.«

Solon mente hverken mere eller mindre end retfærdighed. »Jeg har givet folket den ære, som er tilstrækkelig, uden at tage eller give dem mere.□For dem, der havde magt og var rige, var det vigtigt for mig, at de ikke led overlast. Således stod jeg og holdt mit stærke skjold over begge, og jeg tillod ikke nogen af siderne at sejre over retfærdigheden.«

I vores nuværende tilfælde vil det kræve, hvad Helga Zepp-LaRouche har kaldt en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvis et jubilæum virkelig skal sejre. Det er en kompleks, men fuldt forståelig idé. Det kræver mere end slogans om at »omfordele rigdom« eller »slippe af med den store regering«. Et eksempel: Som Alexander Hamilton insisterede på, må staten ikke vilkårligt afvise statsgæld, og det gælder endog, hvis gælden er uretfærdigt pålagt. Derfor insisterede Hamilton på, at de tidligere kolonier, som udgjorde det nye USA, ikke kunne bruge den undskyldning, at de ikke længere var kolonier, til at slippe for deres gæld. Den nye nation overtog gælden. Der var således en ny, suveræn, national og ikke-imperialistisk arkitektur, som var uafhængig af det Britiske Imperium.

Men hvad skal der så gøres ved den absurde og ubetalelige gæld, som City of Londons »Casino Royale« nu har pålagt nationerne i den Globale Majoritet? En ny finansiel arkitektur for alle verdens nationer, baseret på reel fysisk økonomisk produktion, må erstatte den gamle, bedrageriske arkitektur. Billiarder af dollars i derivatgæld må afvises af systemet som helhed. Den kan ikke betales. Den skal ikke betales, ellers ville menneskeheden ophøre med at eksistere. Derfor må vi af hensyn til vores fælles sikkerhed og gavn udråbe jubelåret.

Dette er studiet – ikke studiet af krig – som verden må gå ind i. Ukraine, Sydvestasien, de mange NATO-orkestrerede befolkningskrige i Afrika og andre steder må stoppe, og en ny Westfalsk Fred må træde i kraft. Det ville være et sandt nytår for menneskeheden, en menneskehed, som ville have vist, at den har den moralske egnethed til at overleve. Det er et jubelår.

Foto: Solon of Athens. Credit: Library of Congress

Læger mod folkedrab nød- lifestream: 'Dette er folkedrab'

Ikke korrekturlæst

Gretchen Small og Stewart Battle

30. december 2024 .

Søndag den 29. december afholdt Læger mod folkedrab et akut arrangement på nettet for at mobilisere nationale og internationale kræfter til at stoppe Israels folkedrab på befolkningen i Gaza. Lægerne, menneskerettighedsforkæmperne, de juridiske eksperter og arrangørerne fremlagde en sønderlemmende dokumentation for, at Israel fører en bevidst politik, der er rettet mod hospitaler og sundhedspersonale som en del af folkedrabet. Arrangementets umiddelbare fokus var den grusomhed, der netop havde fundet sted to dage før, da de israelske forsvarsstyrker lukkede og ødelagde Kamal Adwan-hospitalet – det sidste tilbageværende hospital i det nordlige Gaza – og tilbageholdt hospitalets direktør, Dr. Hussam Abu Safiya, som straks skal løslades, da hans liv er i fare i israelsk varetægt.

Arrangementet bød på bidrag fra medstifter af Læger mod Folkekrig, Dr. Nidal Jboor; Dr. Mimi Syed, akutlæge, der i øjeblikket er på medicinsk mission i Gaza; Dr. Tlaleng Mofokeng, FN's særlige rapportør for retten til sundhed; Dr. Rafat Al-Majdalawi, direktør for Al-Awda-hospitalet i Gaza; dr. Mark Perlmutter, præsident for World Surgical Foundation; Noura Erakat, professor og menneskerettighedsadvokat; Medea Benjamin, grundlægger af Code Pink; Dr. Norman Finkelstein, professor og forfatter; Dr. Jill Stein, præsidentkandidat for Green Party; og andre.

Lytterne hørte førstehåndsvidnesbyrd fra de amerikanske læger, der var taget til Gaza for at yde lægehjælp i løbet af det sidste år. Vidnesbyrdene var professionelle – og hjerteskrærende. De fortalte alle meget personligt om deres chok over at finde ud af, hvor mange af deres patienter, der var børn, og at deres sår var af en sådan art, at det var umiskendeligt, at de israelske forsvarsstyrker gennemførte en bevidst kampagne mod børn. De talte om at skulle yde pleje uden hjælpemidler, på hospitaler uden brændstof, til mennesker, der ikke havde adgang til sanitet, rent vand eller meget mad – alt sammen under bombardementer. Dr. Rafat Al-Majdalawi, der talte fra Gaza, tilføjede et fantastisk overblik over, hvordan hospitalssystemet i det nordlige Gaza var blevet lagt ned, så de 70.000 mennesker i det nordlige Gaza i dag ikke har adgang til sundhedspleje.

Alle lægerne, som hver især havde tilbragt flere uger på forskellige hospitaler i Gaza, understregede, at de aldrig havde set en soldat, et våbenlager eller andre beviser på, at et hospital blev brugt til en militær funktion – herunder forbundne tunneler. Som svar på dette bemærkede jurist og professor Noura Erakat, at endda hvis hospitaler behandlede kombattanter, ville det stadig ikke være lovligt for Israel at angribe dem på den måde, som de har gjort. Hospitaler har en særlig beskyttet status i den humanitære folkeret, endda i krigszoner, sagde Erakat, da hun skitserede, hvordan Israel overtræder alle internationale normer og love i denne henseende.

Dr. Tlaleng Mofokeng, FN's særlige menneskerettighedsrapportør for retten til sundhed, vidnede om de krænkelse af retten til sundhed, der finder sted i Gaza. Og som sydafrikaner, der oplevede apartheid, talte hun om, hvordan den samme politik anvendes i Gaza i dag.

Webinaret var meget mere end en genfortælling af oplevelser og grusomheder; det var en dokumentation fra professionelle medicinske eksperter, der organiserede sig for ikke bare at

komme med en erklæring, men også for at tage ansvar for at ændre den nuværende politik. Doctors Against Genocide har udsendt en erklæring med krav om Dr. Hussam Abu Safiyas løsladelse og meddelt, at de vil være på Capitol Hill den 8. januar for at lobbye den nye kongres for både hans løsladelse og for at afbryde USA's militære, økonomiske og moralske støtte til Israels folkemord. De opfordrede alle lyttere til at slutte sig til dem i disse kampagner og i deres demonstrationer, hvor de opfordrer alt medicinsk personale og andre til at deltage.

Foto: Fra videoen på Youtube

Webcast 2025: Atomar undergang eller nyt paradigme med Ray McGovern og Helga Zepp-LaRouche

Oversættelse tilgås senere

Invitation til Den Internationale Fredskoalition

#83.

Jubelåret 2025: Vores krig mod » den modbydelige gæld«

Jubelåret 2025: Vores krig mod » den modbydelige gæld«

Fredag den 3. januar, Kl. 17 dansk tid

Klik på linket nedenfor og brug dit fulde navn, når du deltager i mødet:

<https://us02web.zoom.us/j/83288789255>

Mobiliser venligst jeres organisationer.

Denne overgangsperiode er langt den farligste i menneskehedens historie. Vi inviterer dig og dine organisationer til at slutte jer til Den Internationale Fredskoalition på fredag kl. 17. Vi får besøg af Dr. Nidal Jboor, medstifter af Doctors Against Genocide og andre læger fra Gaza; Fernando Garzon, leder af Ecuadorian-Palestinian Union og tidligere regeringsrådgiver; Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Ikke korrekturlæst

af Dennis Small (EIRNS) – 31. december 2024

Schiller Instituttet udsendte følgende erklæring, der opfordrer til et ægte jubelår i 2025.

Juleaften 2024 lancerede pave Frans officielt jubelåret 2025 og opfordrede til, at det kommende år skulle være et »håbets jubelår«. Jubelåret forbindes traditionelt i forskellige religioner med den tid, hvor slaver blev frigivet, og gæld

blev eftergivet.

Paven har rejst det rigtige spørgsmål på det rigtige tidspunkt, hvor ikke kun katolikker, men *alle* mænd og kvinder af god vilje bør handle.

Når vi går ind i 2025, er verden plaget af spredte krige, som truer med at optrappe til en atomar konfrontation mellem supermagter, som ingen vil overleve. Vi er også vidner til folkemord i Gaza, som ikke kun dræber hundredtusinder af uskyldige palæstinensere, men også selve vores menneskelighed, mens vi ser til, tilsyneladende ude af stand til at stoppe vores regerings passivitet og ofte medskyldighed i forbrydelser mod menneskeheden, som vi engang svor aldrig skulle ske igen.

Og vi står på kanten af afgrunden til en dødelig sprængning af hele det transatlantiske finanssystem med dets spekulative boble på over 2 billioner dollars i gæld og derivater, som er illegitime og *afskyelige*. Det er det vestlige etablissemments målbevidste forpligtelse til at opretholde det bankerotte system for enhver pris, som driver menneskeheden mod atomkrig og spredning af folkemord.

Det finansielle system skal sættes under konkursbehandling i jubelåret 2025, hvor alle de dele af den spekulative boble på 2 billioner dollars, som er illegitime og afskyelige, skal afskrives. Det er både moralske og juridiske begreber, som har status i henhold til international lov, som tilfældet med Ecuador beviste i 2008. Verden må nu gøre, hvad det lille Ecuador gjorde dengang.

I den katolske kirke er der ordinære jubilæer hvert 25. år. Det sidste blev annonceret i 2000 af pave Johannes Paul II. Under den brede opfordring til retfærdighed begyndte civilsamfundets kræfter i mange lande, herunder Ecuador, at undersøge og sætte spørgsmålstegn ved gyldigheden af den gæld, der var blevet pålagt lande i udviklingssektoren. I juli 2007

sammenkaldte den ecuadorianske regering en kommission for fuld revision af offentlig kredit (CAIC), som efter en udtømmende 18 måneders undersøgelse fandt, at Ecuadors kommercielle udlandsgæld havde fungeret som en illegitim og ulovlig udplyndringsmekanisme mellem 1976 og 2006 og var steget fra 16 millioner dollars i 1976 til 4,2 milliarder dollars i 2006, på trods af at der var en nettooverførsel til kreditorerne på 7,1 milliarder dollars i renter og afdrag i løbet af den 30-årige periode. Kald det »bankmandens aritmetik«: $16 \$ - 7.100 \$ = 4.200 \$$.

I 2008 annoncerede Ecuadors regering på baggrund af denne undersøgelse et ensidigt gældsmoratorium og pålagde sine obligationsejere et »nedslag« på 70-80 %. Wall Street og City of London råbte og skreg, men både moralen og legaliteten var på Ecuadors side.

»Odiøs gæld« er et juridisk fagudtryk, som opstod i 1927 med den russisk-amerikanske jurist Alexander Nahum Sack, som baserede sine resultater på to undersøgelser: den gæld, som den habsburgske kejser Maximilian pålagde Mexico ved invasionen og besættelsen af landet i midten af det 19. århundrede, en gæld, som blev afvist af Mexicos daværende præsident, Benito Juárez, med hjælp fra Abraham Lincoln; og sagen om Cuba i begyndelsen af det 20. århundrede, som opnåede uafhængighed fra Spanien og den gæld, landet havde påført sin ø-koloni. Sack skrev i sin *Les Effets des transformations des États sur leurs dettes publiques et autres obligations financières: Traité juridique et financier*, Recueil Sirey, 1927:

»Grunden til, at denne afskyelige gæld ikke kan overlades til staten, er, at en sådan gæld ikke opfylder en af de betingelser, der bestemmer lovligheden af statsgæld, dvs: Statsgæld skal være stiftet og midlerne udbetalt til statens behov og i statens interesse. Odiøs gæld, der er indgået og brugt til formål, som efter kreditorernes viden er i modstrid med nationens interesser, forpligter ikke sidstnævnte.«

Internationale institutioner som UNCTAD har efterfølgende offentliggjort undersøgelser, der anerkender gyldigheden af Sacks argument, som f.eks. essayet »The Concept of Odious Debt in Public International Law« fra juli 2007 af professor Robert Howse, der er professor i jura ved University of Michigan Law School.

Den anerkendte amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche sporede den samme opfattelse – kravet om, at gæld skal tjene den generelle velfærd – til grundlæggerne af det amerikanske økonomiske system. I en tale i januar 2011 erklærede LaRouche:

»En ærlig gæld til fremtiden kan kun betales gennem ærlig skabelse af tilsvarende fysisk rigdom i fremtiden, hvilket omfatter udvikling af de kreative kræfter hos alle borgere, alle børn og alle teenagere.

»Den gæld, der skabes af et kreditsystem, tilbagebetales af den fremtidige produktion; det forstod allerede Winthrops og Mathers i Massachusetts-kolonien. En sådan gæld kræver, at regeringen begrænser sin ophobning til den effektive del af sin forpligtelse til at fremme produktionen. Juridisk set kan de kun pådrages på grundlag af øget skabelse af fysisk velstand og vækst i nationens fysiske produktivitet. Enhver gæld, der er optaget som følge af finansiel spekulation, har ingen legitimitet i en regerings øjne.

“Det er sådan, man med enkle ord kan beskrive Hamiltons vigtige princip, som ligger indbygget i hensigten med præambelen til vores forfatning.

»Gæld er god, når den er designet til at være god, som i tilfældet med et kreditsystem, der hviler på en forpligtelse til at øge nettoskabelsen af velstand pr. person og pr. kvadratkilometer af en nations territorium.«

Det er denne tilgang – som også lå til grund for Westfalen-traktaten fra 1648, herunder dens bestemmelser om gældsmoratorier – der nu skal anvendes globalt i dette jubelår

for at befri verden for ågerpesten én gang for alle og dermed truslen om krig og folkedrab. Det vil derefter sætte scenen for at organisere et nyt paradigme baseret på en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der gør det muligt at udstede god kredit til den værdige sag med global økonomisk udvikling.

Foto: Pave Frans har officielt lanceret 2025 som et jubilæumsår. Kredit: CC/© Mazur/catholicnews.org.uk